

Sygn. akt II Ca 699/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie II Wydział Cywilny – Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Okręgowego Przemysław Grochowski (spr.)

Sędziowie : Sędzia Sądu Okręgowego Anna Ścioch - Kozak

Sędzia Sądu Okręgowego Andrzej Mikołajewski

Protokolant : Krystyna Melchior

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 listopada 2013 roku w Lublinie

sprawy z powództwa T. F.

przeciwko Ochotniczej Straży Pożarnej w S.

o 10.359 złotych

na skutek apelacji powoda T. F. od wyroku z dnia 12 czerwca 2013 roku w sprawie I C 11/13 Sądu Rejonowego w Łukowie

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Łukowie do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej.

SSO A.Ścioch - Kozak SSO P.Grochowski SSO A.Mikołajewski

II Ca 699/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 12 czerwca 2013 roku Sąd Rejonowy w Łukowie oddalił powództwo T. F. o zasądzenie kwoty 10.358,87 złotych wraz z odsetkami należnymi zgodnie z art. 7 ustawy o terminach o terminach zapłaty w transakcjach handlowych w wysokości odsetek za zwłokę określonych na podstawie art.56 Ordynacji podatkowej od dnia 09 stycznia 2013r. do dnia zapłaty tytułem zapłaty części wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane na rzecz pozwanej Ochotniczej Straży Pożarnej w S. polegające na przebudowy i modernizacji remizy strażackiej znajdującej się na terenie miejscowości S.. Zasadził także od powoda na rzecz pozwanej 2.417 złotych kosztów procesu.

Rozstrzygnięcie swoje Sąd Rejonowy wyprowadził stąd, że powód w dniu 19 sierpnia 2011r. zawarł umowę NR: OSP.1.2011 z Ochotniczą Strażą Pożarną w S.o roboty budowlane, na podstawie której zobowiązał się do wykonania przebudowy i remontu remiz strażackich w S.i w C.z przeznaczeniem na świetlice wiejskie. Przedmiotem powyższej umowy było wykonanie: Przebudowa i remont budynku remizy strażackiej w S.oraz w C.z przeznaczeniem na świetlice wiejskie, zgodnie z wymogami określonymi przez zamawiającego i zasadami wiedzy technicznej, na warunkach wskazanych w ofercie z dnia 04 sierpnia 2011r. stanowiącą załącznik nr 1 do umowy. Szczegółowy zakres robót opisany został w SIWZ w tym dokumentacji projektowej, specyfikacjach technicznych i odbioru robót budowlanych. Powód w umowie zobowiązał się do wykonania przedmiotu umowy zgodnie z dokumentacją projektową. W myśl powyższej

umowy Specyfikacja techniczna wykonania i odbioru robót budowlanych jest integralną częścią powyższej umowy. Szczegółowo wymienia jakie roboty budowlane miały zostać przeprowadzone w celu wykonania powyższej umowy. W powyższej umowie w §2 pkt 2 określono również termin zakończenia robót będących przedmiotem umowy który miał nastąpić nie później niż do dnia 31 października 2011r. stolarka okienna i drzwiowa w punkcie 5 „Wykonanie robót” w podpunkcie „wprawianie okien” omówione są wymogi techniczne jakie powinny być zachowane przy wymianie okien w budynku remizy OSP w S.. Przedmiar robót i kosztorys inwestorski obejmuje pozycję wymiany okien uchylno-rozwieralnych z PCV w budynku remizy strażackiej w S.(pozycja KNR 0-(...)-05).Również w kosztorysie ofertowym są zawarte wyliczenia dotyczące wymiany okien PCV ze wskazanej pozycji pod którymi widnieje podpis właściciela T. F.. Umowa stron dotyczyła także wymiany stolarki okiennej PCV na PCV w części świetlicowej OSP w S.. Wartość tych prac wyraża się kwotą 7410,98 zł.

Powód nie wymienił przedmiotowej stolarki. W dniu 12 stycznia 2012 roku komisja składająca się z przedstawicieli pozwanego i powoda rozpoczęła czynności odbiorowe, dokonała oględzin nieruchomości będących przedmiotem prac budowlano-remontowych i ujawniła, że w budynku OSP w S. brak jest wykonania wymiany stolarki okiennej w części świetlicowej, brak wykonania otworów wentylacyjnych kominów, a także braki w wykonaniu więźby dachowej. Termin do usunięcia powyższych usterek został ustalony na dzień 25 stycznia 2012r. W dniu 16 stycznia 2012r. powód poinformował stronę pozwaną o usunięciu usterek ujawnionych w protokole z dnia 12 stycznia 2012r. W dniu 25 stycznia 2012 r. komisja dokonała odbioru końcowego robót budowlanych, stwierdzając nadal niewykonanie robót budowlanych w postaci wymiany starej stolarki okiennej PCV na nową stolarkę okienną PCV o lepszych parametrach w części świetlicowej na kwotę 7410,89zł. brutto, które to braki komisja zakwalifikowała jako usterkę a powoda zobowiązała do jej usunięcia, który jednak nie wykonał robót budowlanych polegających na wymianie części stolarki okiennej w remizie świetlicy w S.. W związku z powyższym kwotą która stanowiła równowartość wymiany stolarki okiennej to jest 7410,98zł. strona pozwana potrąciła z płatności za roboty budowlane objęte umową z dnia 19 sierpnia 2011r. NR: OSP.1.2011. Z uwagi , iż przedmiotowa umowa nie została przez powoda wykonana w terminie pozwany obciążył powoda karą umowną za zwłokę w wykonaniu umowy. Wysokość kar umownych strony ustaliły §8 pkt 1a powołanej wyżej umowy za każdy dzień zwłoki w zakończeniu wykonania przedmiotu umowy w wysokości 0,01% wynagrodzenia brutto. Umowny termin końcowego odbioru robót został ustalony na 31 października 2011r, zaś faktyczny termin odbioru robót budowlanych nastąpił w dniu 25 stycznia 2012r.

W tych okolicznościach Sąd Rejonowy uznał powództwo za niezasadne, stwierdzając, że dowody stanowiące podstawę ustaleń dokonanych przez Sąd w pełni zasługują na wiarę, w toku postępowania ich wiarygodność nie była kwestionowana przez strony, natomiast dowody z dokumentu były w części różnie interpretowane przez strony. Oczywiście jest, w ocenie Sądu Rejonowego, że umowa o roboty budowlane wiążąca strony obejmowała także wymianę starej stolarki okiennej PCV na nową stolarkę okienną PCV w części świetlicowej remizy strażackiej w S. i także powód nie miał co do tego żadnych wątpliwości . Obecnie powód eksponuje zawarte w części opisowej specyfikacji istotnych warunków zamówienia stwierdzenie, że wymianie podlega jedynie stolarka drewniana i dlatego powód jak twierdzi miał zamiar wymienić jedynie stolarkę drewnianą. Takie twierdzenie w konfrontacji z powołanymi dowodami nie może być uznane za prawdziwe, przedmiotowa umowa podlega przecież wykładni i jak wynika z powołanych dokumentów i z zeznań świadków strony nie miały żadnych wątpliwości interpretacyjnych co do tej części umowy. Powód złożył przecież kosztorys ofertowy obejmujący tę pozycję, w którym sam obliczył wartość robot budowlanych w postaci wymiany starej stolarki okiennej PCV na nową stolarkę PCV, których następnie nie wykonał. O zakresie wymiany stolarki okiennej w remizie strażackiej w S. w części świetlicowej powód wiedział również z przedmiaru robót, w której powyższa robota budowlana również została opisana. W takiej sytuacji nie może mieć decydującego znaczenia omyłkowy zapis w części opisowej specyfikacji, że wymianie podlega jedynie stolarka drewniana. Należy tutaj podkreślić, że jeszcze w miesiącu styczniu 2012 r. powód deklarował, że wymieni przedmiotowe okna, nie zgłaszał żadnych wątpliwości co do zakresu robót, trudno zakładać, że dopiero kiedy zbliżał się termin końcowego odbioru robót powód ustalał jaki zakres ma realizowane przez niego przedsięwzięcie inwestycyjne. Strona powodowa twierdzi, że skoro wynagrodzenie miało charakter ryczałtowy to w żadnej sytuacji jego wysokość nie może być zmieniona, jednakże powód nie wykonał w całości umowy i nie może żądać skutecznie wynagrodzenia

za prace których nie wykonał, a które były objęta zamówieniem i wyrażały się określoną wartością, odmowa zapłaty przez pozwanego tej kwoty jest jak najbardziej zasadna.

Drugi element sporny pomiędzy stronami to ustalenie kiedy nastąpił odbiór końcowy robót i w związku z tym ustalenie czy pozwany zasadnie naliczył kary umowne stosownie do przytoczonych powyżej postanowień umowy. Jak wynika z ustalonych przez sąd faktów, przede wszystkim z protokołu odbioru końcowego z dnia 25 stycznia 2012r., odbiór końcowy robót nastąpił w dniu 25 stycznia 2012 r. i dlatego naliczenie kar umownych od dnia 19 grudnia 2011 r. do dnia odbioru było zasadne i miało umocowanie w treści umowy wiążącej strony. W treści pozwu powód wywodzi, że faktycznie zgłosił gotowość do odbioru robót w dniu 19 grudnia 2011 r. i jedynie z winy pozwanego nie doszło do odbioru w tym dniu. Odnośnie powyższego Sąd Rejonowy stwierdził, że adresatem zgłoszenia o gotowości do odbioru robót w dniu 19 grudnia 2011 r. był Urząd Gminy w S., ponadto z ustalonych faktów wynika przecież, że w dniu tym powód nie wykonał wszystkich prac objętych umową, propozycja powoda aby dokonać odbioru częściowego była niezgodna z umową. W dniu 12 stycznia 2012 r. na skutek pisma powoda z dnia 10 stycznia 2012 r. komisja składająca się z przedstawicieli powoda i pozwanego podjęła czynności związane z odbiorem robót, stwierdzono szereg usterek, termin usunięcia usterek ustalono na dzień 25 stycznia 2012 r., w dniu 16 stycznia 2012 powód zgłosił usunięcie usterek, ustalono termin odbioru końcowego na dzień 25 stycznia 2012 i w tym dniu dokonano odbioru końcowego. Jak uznał Sąd Rejonowy, sam powód za datę końcowego odbioru uznawał dzień 25 stycznia 2012 r. Utożsamianie daty zgłoszenia z 19 grudnia 2011 r. z końcowym odbiorem nie znajduje żadnego uzasadnienia w ustalonych faktach, w szczególności powód w żaden sposób nie wykazał, że pozwany zwlekał z dokonaniem odbioru, stwierdzić należy, że od opóźnienia w wykonaniu zamówienia doszło na skutek opieszałości w działaniach powoda, skoro w dniu 12 stycznia 2012 r. sam powód przyznał, że musi usunąć określone usterki to twierdząc, że do faktycznego odbioru doszło w dniu 19 grudnia 2011r. powód przeczy sam sobie. Reasumując stwierdził Sąd Rejonowy, że pozwany zasadnie odmówił powodowi zapłaty wynagrodzenia za niewykonane prace tj. wymianę stolarki okiennej PCV na stolarkę PCV w części świetlicowej budynku remizy strażackiej w S., zasadnie też potrącił z należnego powodowi wynagrodzenie kwotę kary umownej naliczonej za okres od 19 grudnia 2011 r. do daty odbioru robót, powyższe znajduje umocowanie w treści umowy wiążącej strony. Stąd, na podstawie art. 471 kc Sąd Rejonowy orzekł jak w wyroku, zaś orzeczenie o kosztach procesu oparł o art. 98§1 kpc.

W apelacji wniesionej przez powoda zaskarżył o powyższy wyrok w całości i wnosił o jego zmianę poprzez zasądzenie kwoty 10.358,87 złotych zgodnie z żądaniem pozwu oraz zasądzenie kosztów procesu za obie instancje według norm prawem przypisanych, zarzucając :

1. Naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, a mianowicie:

- art. 233 § 1 K.p.c. poprzez dokonanie dowolnej oceny dowodów w postaci Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia, Projektu Budowlanego, Przedmiaru Robót i Kosztorysu Inwestorskiego, stanowiących integralną część zawartej umowy nr OSP.1.2011 z dnia 19 sierpnia 2011 roku i wyznaczających szczegółowy zakres robót (§ 1 ust. 2 umowy), a w konsekwencji błędne przyjęcie, że zawarta pomiędzy Stronami umowa obejmowała swoją treścią wymianę okien z PCV na nowe okna z PCV w części świetlicowej budynku remizy strażackiej w S.w sytuacji, w której powyższe dokumenty, a w szczególności Przedmiar Robót z czerwca 2011 roku i Kosztorys Inwestorski oraz Projekt Budowlany, w zakresie zakładania stolarki budowlanej oraz robót ciesielskich, wprost wskazywał zakres robót powierzonych Wykonawcy do wykonania poprzez oznaczenie, że wymianie podlega wyłącznie stolarka drewniana, przez co wykluczał z zakresu robót wymianę okien PCV w części świetlicowej;

- art. 233 § 1 K.p.c. poprzez dowolną ocenę dowodu w postaci protokołu odbioru końcowego robót z dnia 25 stycznia 2013 roku, w którym pozwana stwierdziła, że z wyjątkiem wymiany okien z PCV, wszystkie pozostałe prace zostały wykonane w tym także wymiana okien drewnianych w części świetlicowej OSP w S.. Przeprowadzona ocena tego dowodu przez Sąd I Instancji w świetle całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego, w tym w szczególności Przedmiaru Robót, Kosztorysu Inwestorskiego oraz Projektu Budowlanego doprowadziła Sąd do błędnego, nieuzasadnionego stwierdzenia, że Wykonawcy nie należało się wynagrodzenie za wykonaną prawidłowo wymianę okien drewnianych, co do wykonania której, ani jej jakości Zamawiający nie zgłaszał uwag;

- art. 230 K.p.c. poprzez jego nie zastosowanie w sytuacji, w której pozwana nie zaprzeczyła, że zgodnie ze Specyfikacją Istotnych Warunków Zamówienia, Przedmiarem Robót z czerwca 2011 roku i Kosztorysem Inwestorskim z czerwca 2011 roku oraz Projektem Budowlanym, wymianie podlegały wyłącznie okna drewniane na nowe okna z PCV w części świetlicowej OSP w S.. Pozwana jedynie wskazywała, że Wykonawca rzekomo wiedział, że jest zobowiązany do wymiany także stolarki z PCV z uwagi na złożenie oferty, natomiast nigdy nie zaprzeczyła, że zgodnie z treścią umowy i jej załączników wymianie podlegała tylko stolarka drewniana;

- art. 233 § 1 K.p.c. i 247 K.p.c. poprzez dowolnie przeprowadzoną ocenę dowodu z zeznań świadka S. K., będącego autorem Przedmiaru Robót, Kosztorysu Inwestorskiego oraz innych części dokumentacji przetargowej i obdarzenie wiarą zeznań tego świadka, który zeznawał ponad osnowę dokumentów, których autentyczność i moc dowodowa nie została podważona, tj. Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia oraz Kosztorysu Inwestorskiego i Przedmiaru. Konsekwencją było błędne przyjęcie przez Sąd Orzekający, że wymiana okien wykonanych z PCV w części świetlicowej OSP w S. była objęta postanowieniami zawartej umowy nr OSP. 1.2011 z dnia 19 sierpnia 2011 roku, pomimo, że nic takiego nie wynika z jej treści. Sąd I Instancji przyjął za fakt, rzekome istnienie omyłki pisarskiej w części opisowej załączników specyfikacji na stronie 2 Kosztorysu Inwestorskiego i Przedmiaru Robót w części świetlicowej, wbrew literalnej i jasnej treści umowy i jej postanowień. Ocenę powyższego dowodu i obdarzenie go wiarą w całości przez Sąd Orzekający, w odniesieniu do zgromadzonego materiału dowodowego, uznać należy za przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów. Ponadto Sąd I Instancji zupełnie pominął fakt, że świadek przyznał wadliwość dokumentacji oraz konsekwencję błędów popełnionych przez Zamawiającego usiłował przerzucić na Wykonawcę w sposób całkowicie niedopuszczalny przy umowie zawartej w trybie zamówień publicznych;

- art. 233 § 1 K.p.c. poprzez dowolną i oderwaną od całokształtu materiału dowodowego ocenę zeznań świadków S. K. i A. M. skutkującą przyjęciem przez Sąd Orzekający, że powód rzekomo deklarował, iż wymieni sporne okna z PCV na nowe okna z PCV w styczniu 2012 roku w sytuacji, w której powód już 19 grudnia 2011 roku zgłosił do odbioru końcowego prawidłowo wykonany przedmiot umowy nr OSP. 1.2011 zawartej z pozwaną i oświadczył, że nie uznaje braku wymiany okien z PCV na nowe z PCV w części świetlicowej OSP w S. jako usterki wykonanych robót;

2. Naruszenie przepisów prawa materialnego, które miało wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:

- art. 82 ust. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych poprzez jego błędną wykładnię skutkującą przyjęciem przez Sąd Orzekający, że oferta Wykonawcy złożona w toku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego może stanowić oświadczenie o zaciągnięciu przez Wykonawcę zobowiązania wobec Zamawiającego wykraczającego poza wyznaczone kryteria oceny ofert, takie jak cena ofertowa, w tym może modyfikować przedmiot umowy poprzez zwiększenie zakresu robót określonego przez Zamawiającego w treści dokumentacji przetargowej;

- art. 7 ust. 1 oraz art. 8 ust. 1 i art. 9 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych poprzez dokonanie wykładni łączącej strony umowy z całkowitym pominięciem wymienionych regulacji, w tym w szczególności przy założeniu, że jawność postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, jego pisemny charakter oraz zachowanie zasady udzielenia zamówienia w sposób zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji i równe traktowanie wykonawców pozwalają na niedopuszczalne przyjęcie, że Zamawiający (pозwany) podczas procedury przetargowej chciał wykonania innego przedmiotu umowy niż opisał to w dokumentacji przetargowej i że można zmodyfikować dokumentację przetargową dokonując ustaleń rzekomej woli stron ponad osnowę wymienionej dokumentacji;

- art. 65 § 2 K.c., poprzez jego błędną wykładnię i zastosowanie w sytuacji, w której ani w chwili zawarcia umowy jak też nigdy później, nie istniał zgodny zamiar Stron wyrażony w jakiegokolwiek formie, a tym bardziej w wymaganej w tym przypadku formie pisemnej, uprawniający do przyjęcia istnienia pomiędzy Stronami innych ustaleń niż te wynikające wprost (literalnie) z treści zawartej umowy nr OSP.1.2011 z dnia 19 sierpnia 2011 roku. Sąd I Instancji z uwagi na błędną ocenę zgromadzonego materiału dowodowego, w tym w szczególności Przedmiaru Robót z czerwca 2011 roku i Kosztorysu Inwestorskiego, przeprowadził niedopuszczalną wykładnię zawartej umowy i doszedł do błędnego wniosku, że Strony obejmowały zgodnym zamiarem wymianę okien z PCV na nowe z PCV, podczas gdy taka wykładnia

jest sprzeczna z dosłownym i jasnym brzmieniem umowy (w szczególności jej załączników), a Wykonawca nigdy nie godził się, ani nawet nie ustalał z Zamawiającym innego sposobu rozumienia postanowień umownych;

- art. 647 K.c. poprzez jego błędną wykładnię i w konsekwencji skutkujące oddaleniem części roszczeń powoda przyjęcie, że spełnieniem świadczenia wzajemnego przez Wykonawcę (w postaci wykonania przedmiotu umowy nr OSP. 1.2011) jest dopiero odbiór tychże robót, a nie fakt wykonania prac i zgłoszenia ich do odbioru końcowego Zamawiającemu, który skutkowało powstaniem po stronie Zamawiającego obowiązku (a nie prawa) dokonania tegoż odbioru;

3. Nieprawidłowe ustalenie stanu faktycznego, które miało wpływ na treść orzeczenia, poprzez błędne ustalenie, że opisowe określenie, iż wymianie podlegają wyłącznie okna drewniane w Przedmiarze Robót i Kosztorysie Inwestorskim na stronach 2 wskazanych dokumentów, miało i mogło mieć charakter oczywistej omyłki Zamawiającego, w sytuacji, w której Zamawiający dokonał jednoznacznego określenia typu okien podlegających wymianie nie tylko w części opisowej, ale także w oznaczeniu KNR 0-(...)-05, a ponadto taki zakres prac wynikał z Projektu Budowlanego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja, o ile zmierzała do podważenia wskazywanych przez Sąd Rejonowy przesłanek wydania zaskarżonego wyroku, okazała się zasadna, przy czym sformułowany w niej wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku nie znajdował wystarczającego uzasadnienia w okolicznościach sprawy.

Przed wszystkim Sąd Rejonowy nie rozpoznał istoty sporu, która dotyczyła z jednej strony zakresu zawartej pomiędzy stronami umowy w części obejmującej wymianę stolarki okiennej w części świetlicowej remizy strażackiej w S., z drugiej zaś wykonania tych robót zgodnie z treścią umowy w sposób uprawniający do otrzymania wynagrodzenia.

Wprawdzie słusznie Sąd Rejonowy zauważył, że przedmiot i zakres umowy wynikał nie tylko z dokumentacji opisowej, lecz także innej, stanowiącej integralną część umowy, jednakże nie wyprowadził stąd jednoznacznych wniosków znajdujących wsparcie w powołanym materiale dowodowym.

Podstawą wyliczenia wynagrodzenia należnego powodowi z tytułu wykonania umowy stanowiła, jak wynika z dokumentacji ofertowej, przyjęta tam jednostka obliczeniowa, która, w przypadku wymiany stolarki w części świetlicowej remizy w S., przyjęta została na metr kwadratowy (przedmiar k.207). Przy czym z treści dokumentów przywoływanych przez Sąd Rejonowy na wsparcie twierdzenia o włączeniu do zakresu robót oprócz wymiany stolarki drewnianej na okna z OPCV, także istniejących już w tej części budynku starych okien plastikowych, nie wynika wprost taka okoliczność. Brak jest podstaw do przyjęcia, by wskazana w treści dokumentów na k.207 i 285-287 specyfikacja robót polegających na wymianie okien uchylno rozwieralnych z obróbką obsadzenia z charakterystyką tego elementu przewidzianego do zamontowania, stanowiło jednocześnie o tym jaki rodzaj istniejącego okna (drewniany czy z PCV) podlegał usunięciu przez wbudowaniem nowej stolarki.

Skoro zakres robót określony został w oparciu o jednostkę miary wyrażoną w metrach kwadratowych, znaczyło to w sposób jednoznacznie zrozumiały dla każdego z kontrahentów, że wynagrodzenie należne powodowi obejmuje zakres prac polegających na wymianie okien w takim rozmiarze. Taki zakres robót i sposób kalkulacji wynagrodzenia wynika z kosztorysu ofertowego sporządzonego przez powoda (k.285-286). Kwestia rodzaju stolarki mające ulec zastąpieniu stolarką z PCV wynika wyłącznie z „ogólnej charakterystyki obiektu” (k.206), gdzie wskazano, że przedmiotem opracowania jest wymiana stolarki okiennej i drzwiowej w budynku remizy strażackiej w części wykorzystywanej na cele świetlicowe z drewnianej na PCV o współczynniku K 1.1”. Dokument ten nie stanowił jednak podstawy kalkulacji obszaru robót i określenia wynagrodzenia za ich wykonanie, stąd nie można mu przypisać znaczenia wiążącego dla zakresu roszczeń zgłaszanych przez powoda. Niemniej uszło jednak uwagi Sądu Rejonowego, czy część świetlicowa remizy strażackiej w S. wyposażona była przy zawieraniu umowy w stolarkę drewnianą, czy powód dokonał demontażu okien drewnianych z ich wymianą na nowe z PCV i czy w ogóle nastąpiła realizacja robót

polegających na wymianie jakichś okien w części świetlicowej remizy, jak też czy prace te odpowiadały swoim zakresem rozmiarom przewidzianym w umowie w całości lub części.

Rzeczą Sądu Rejonowego przy ponownym rozpoznaniu sprawy będzie dokonanie ustaleń w tym przedmiocie wskazujących na zakres wywiązania się przez wykonawcę z wykonania przedmiotu umowy oraz rozważenie przysługującego w związku z tym powodowi wynagrodzenia. Okoliczność ta odgrywa również rolę przy ocenie pozostawania powoda w zwłoce, która uprawniać może do naliczania kar umownych przez stronę pozwaną (art.8.1 a – k.18). Przy tym dokonana przez Sąd Rejonowy ocena i skutki prawidłowości zgłoszenia do odbioru z dnia 19 grudnia 2011 roku nie stanowiły przedmiotu zarzutów apelującego.

W kontekście powyższego zasadnie podniesiony został zarzut naruszenia art. 233§1 kpc, wskazany w apelacji w pkt II.1. tiret pierwszy i drugi oraz trzeci w tym znaczeniu, że materiał dowodowy nie dawał podstaw do przyjęcia, by wymianie na nowa podlegała istniejąca w remontowanym obiekcie stolarka z PCV.

Zarzut podnoszony w punkcie II.3. apelacji jest o tyle zasadny w świetle wyżej omówionych usterek zapadłego orzeczenia, o ile kwestionuje dokonanie przez Sąd Rejonowy ustaleń co do objęcia zakresem zobowiązania wykonawcy wymiany stolarki z PCV na nową w oparciu o wymienione tam dokumenty.

Z kolei zarzut dotyczący naruszenia art.230 kpc, wskazywany w punkcie II.1 tiret trzeci, pozostaje w sprzeczności ze stanowiskiem strony pozwanej wyrażonej chociażby już w odpowiedzi na pozew, gdzie twierdzono, że zakresem przedmiotowej umowy objęte były roboty polegające na wymianie starych okien z PCV na nową stolarkę tego typu.

Brak jest tądże podstaw do podważenia wiarygodności zeznań świadków, stanowiących przedmiot zarzutu z punktu II.1 tiret piąty, skoro sugerowana w treści tego zarzutu okoliczność nie stanowiła przedmiotu zeznań świadka A. M., zaś wcześniejsze zgłoszenie przez powoda robót do odbioru nie musiało przeczyć wskazywanej przez świadka S. K.deklaracji wymiany spornych okien, przy czym jej znaczenie dla dochodzonych roszczeń podlegać musi ocenie w kontekście treści umowy.

Zarzuty dotyczące naruszenia prawa materialnego zawarte w punkcie II.2 apelacji podniesienie zostały w konsekwencji przyjęcia założenia zasadności podważanych przez skarżącego ustaleń faktycznych co do treści umowy (tiret trzeci i czwarty) oraz sugerowanej przez powoda okoliczności uznania przez Sąd Rejonowy skuteczności zmiany przez pozwanego jednostronnie zakresu robót wynikających z treści umowy (tiret pierwszy i drugi), która nie znajduje wsparcia w motywach zaskarżonego wyroku, w świetle których Sąd Rejonowy zajął stanowisko odmienne, oparte na pierwotnym, przyjętym przy zawieraniu umowy, ukształtowaniu zobowiązania powoda w przedmiocie zakresu wymiany okien.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 386§4 kpc, Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji. O kosztach postępowania apelacyjnego orzekł w oparciu o art. 108§2 kpc.

SSO A.Ścioch - Kozak SSO P.Grochowski SSO A.Mikołajewski